Pſalmus. xcvi. in quo mon̄et ad exultacōꝫ. ¶ Quia

Dominus ihus xp̄9 (regnauit) regnū ꝗ do-
mini in ſua reſurrectōe. accipiēs
ſup om̄ia creata (exultēt habitātes in terra) qꝛ p reſur-
rectōeꝫ ꝗ aſcenſionē p̄buit alijs ingreſſuꝫ ad gl'iaꝫ (le-
tētur) etiā eadē cā (inſule multe) in q̄bꝫ ꝓpagata eſt fi-
des xp̄iana. ¶ Propha deſcribēs q̄liter ſit venturus ad
iudiciū dicit qn̄ vēturus ē ad iudiciū filius dei veniet in
(Nube) cū ꝑtāte magna ꝗ maieſtate que ꝓpter eius
incōp̄henſibilitatē dicit̄ (caligo) et (correctio) orbis ꝓ
cedēs (ex ſede). i. ꝑtāte (iudiciaria eius erit iuſta) ꝗ re-
cta ꝗ irreuocabilis. (Ignis) ꝯflagracōis (ante ipm̄ p̄
cedet) q̄ data ſentētia iudicis (inuoluet reprobos) ꝗ ſic
detrudētur i infernū. ¶ Erūt ante iudiciū. (Fulgura)
terribilia (ꝑ totū orbem / que vidētes hoīes habitātes i
terra cōmouebūtur) ꝯmocōne timoris. ¶ Tunc etiam
erunt terremotus maximi ut. (Mōtes ruāt ſicut cera
a facie ignis ꝗ om̄is terra alteret̄ ꝗ hoc ꝑtāte diuina)
(Per ſigna manifeſta ꝗ miracula apparētia in celo ma
nifeſtabitur qꝛ propinquus ſit aduentus iudicis / et vi-
dent om̄es ꝑpli gloriā eius) que viſio erit terribilis re-
probis ꝗ delectabilis electis. vn̄ ſequitur. (Confun-
dēt̄ om̄es ydolatre) qui creaturis exhibēt cultū ſoli deo
debitū (et qui gloriātur in ſimulacris ſuis) q̄ oīa vana
ſunt nec adorāda ſꝫ ſolus deuſ quē āgeli adorāt. vnde ſe
quitur. (Adorate eū) ſcilicꝫ xp̄m (om̄es angeli eius) a
doracōe latrie qꝛ ē verus deuſ (audiuit eccl'ia) ꝑ p̄dicacōꝫ
xp̄i ꝗ apl'orū qꝛ futurū eſt iudiciū (letata eſt) qꝛ materia
exultacōis ē ꝓ electis. (Et exultabūt anime fideles
et electe ꝓpter hoc qꝛ iudicia tua dn̄e) iuſta ꝗ recta ſūt ꝗ
ſancta qꝛ nō es ꝑſonaꝝ acceptor ꝗ om̄s recipis q̄ ad te

venīūt. ¶ Merito tibi tunc cūcta ſbiciētur. Q[uonia]m tu do=
minus altiſſimus) quo altius cogitari nō pt (valde ex=
altatus ſup angelos ⁊ hoīes ſanctos qui a te gratia tua
deificantur. ¶ Hinc. Qui diligitis dn̄m odite malū)
culpe qđ opponitur dilectioni diuine/ nolite dubitaē q̄n
poſſitis vitare malū culpe. quoniā (cuſtodit dn̄s aīmas
ſanctorū ſuoꝝ) qui in tribulacōnibꝫ ⁊ temptacōibꝫ to=
to corde ad eius auxiliū ꝯfugerint (de poteſtate demo=
nis liberabit eos) ¶ Nolite timere pdere hoc auxilium.
q̄m Lux) diuine gratie (orta eſt) preſto eſt (iuſto/ et
rectis corde leticia) quia hactenus peccatorū tenebris
obcecati nūc aūt recti corde effecti dn̄o famulātur.
Ergo vos Iuſti letamini ī dn̄o) leticia deuo cōmis (lau
date eū gratias agentes quia cū eſſetis peccatores me=
mores fuit ut vos ſanctificaret)

Pſalmus. xcvij. in quo monet ad gaudiū
et exultacōnē. ¶ Vox ꝓphete.

Cantate domino

ihesu xp̄o (cāticū no=
uū) noua res nouū
habeat canticū. q̄ filius dei factus ē hō. in cuius ortu no=
uū canticū cantauerūt angeli q̄ nunq̄ mūdus tale au=
diuit (quia mirabilia fecit) naſcendo de virgine/ cecos
illumināndo/ mortuos ſuſcitādo et ſimilia.
Inter q̄ mirabilia hoc fecit inſigne q̄ ipſe q̄ Brachiū
et dextera ē patris ſalutē fecit in gn̄e hūano) ad gloriā
patris et ſui. ¶ Quē deus pater. Notū fecit toti orbi
filiū ſuū qn̄ eū incarnari miſit pro ſalute omniū ⁊ non tm̄
in iudea ſꝫ (in cōſpectu omniū gentiū notū fecit) p p̄di=
cacōnē apoſtoloꝝ et diſcipuloꝝ (ipm̄ xp̄m iuſtificantē
et ſanctificantē nos) ¶ Vere ī hoc. Recordatus ē deꝰ
pater miſericordie ſue) quā ꝓmiſit ſe facturū patribꝫ p

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf